

J. K. ROWLING

Harry Potter

and the
Prisoner of Azkaban

 SCHOLASTIC

Harry Potter

AND THE PRISONER OF AZKABAN

J.K. ROWLING

Harry Potter ve Azkaban Tutsağı

HarryPotterveAzkabanTutsağı

Harry Potter ve Azkaban Tutsağı

Yazan: J.K. Rowling

Harry Potter ve Azkaban Tutsağı

BİRİNCİ BÖLÜM

Baykuş Postası

Harry Potter pek çok yönden oldukça sıra dışı bir çocuktur. Bir kere, yaz tatillerinden yılın başka hiçbir zamanından daha fazla nefret ederdi. İkinci olarak, ödevini gerçekten yapmak istiyordu ama gizlice, gecenin bir yarısı yapmak zorunda kalıyordu. Ve aynı zamanda bir büyücüydü.

Neredeyse gece yarısıydı ve yatağında yüzüstü yatıyordu; battaniyeler çadır gibi başının üzerine çekilmiş, bir elinde el feneri, diğerinde ise büyük, deri ciltli bir kitap (Adalbert Waffling'in Büyü Tarihi) yastığa dayalı açık duruyordu. Harry, kartal tüyü kaleminin ucunu sayfada aşağı doğru kaydırırken, 'Ondördüncü Yüzyılda Cadı Yakmanın Tamamen Anlamsız Olması – tartışın' başlıklı ödevini yazmasına yardımcı olacak bir şeyler aradığı için kaşlarını çatıyordu.

Tüy kalem, uygun görünen bir paragrafın başında duraksadı. Harry yuvarlak gözlüğünü burnuna doğru itti, fenerini kitaba daha da yaklaştırdı ve okudu:

Büyücü olmayan insanlar (daha yaygın olarak Muggle olarak bilinirlerdi) orta çağda büyüden özellikle korkarlardı, ama onu tanımakta pek iyi değillerdi. Gerçek bir cadı ya da büyücüyü yakalamayı başardıkları o nadir durumlarda, yakmanın hiçbir etkisi olmazdı. Cadı ya da büyücü basit bir Alev Dondurma Büyüsü yapar, sonra nazik, gıdıklayıcı bir hissin tadını çıkarırken acıyla çığlık atıyormuş gibi yapardı. Hatta, Tuhaf Wendelin yakılmaktan o kadar hoşlanırdı ki, çeşitli kılıklarda tam kırk yedi kez yakalanmasına izin verdi.

Harry tüy kalemini dişlerinin arasına sıkıştırdı ve yastığının altından mürekkep şişesini ve bir parşömen rulosunu çıkardı. Yavaşça ve büyük bir dikkatle mürekkep şişesinin kapağını açtı, tüy kalemini içine batırıp yazmaya koyuldu. Ara sıra durup dinliyordu, çünkü Dursley'lerden herhangi biri banyoya giderken tüy kaleminin hışırtısını duyarsa, muhtemelen yazın geri kalanını merdiven altındaki dolapta kilitli geçirecekti.

Privet Drive dört numaradaki Dursley ailesi, Harry'nin yaz tatillerinden asla keyif almamasının nedeniydi. Vernon Enişte, Petunia Teyze ve oğulları Dudley, Harry'nin hayatta kalan tek akrabalarıydı. Onlar Muggle'dı ve büyüye karşı çok ortaçağdan kalma bir tutumları vardı. Kendileri de birer cadı ve büyücü olan Harry'nin ölmüş ebeveynleri, Dursleylerin çatısı altında asla anılmazdı. Yıllardır, Petunia Teyze ve Vernon Enişte, Harry'yi olabildiğince ezik tutarlarsa, büyüü ondan söküp atabileceklerini ummuşlardı. Öfkelerine rağmen başarısız olmuşlardı ve şimdi, Harry'nin son iki yılının çoğunu Hogwarts Cadılık ve Büyücülük Okulu'nda geçirdiğini birilerinin öğrenmesinden dehşet içinde yaşıyorlardı. Dursleylerin bu günlerde yapabildiği en fazla şey, yaz tatillerinin başında Harry'nin büyü kitaplarını, اساسını, kazanını ve süpürgesini kilitlemek ve komşularla konuşmasını yasaklamaktı.

Büyü kitaplarından ayrı kalmak Harry için gerçek bir sorun olmuştu, çünkü Hogwarts'taki öğretmenleri ona çok fazla tatil ödevi vermişti. Ödevlerden biri, özellikle Küçültme İksirleri hakkında, oldukça tatsız bir tanesiydi ve Harry'nin en sevmediği öğretmen olan Profesör Snape içindi; Snape, Harry'ye bir ay boyunca ceza vermek için bir bahane bulmaktan büyük keyif alırdı. Bu yüzden Harry, tatilin ilk haftasında fırsatı değerlendirmişti. Enişte Vernon, Teyze Petunia ve Dudley, Enişte Vernon'ın yeni şirket arabasına hayran hayran bakmak için (çok yüksek sesle, böylece sokağın geri kalanı da fark edecekti) ön bahçeye çıkmışken, Harry gizlice aşağı inmiş, merdiven altındaki dolabın kilidini açmış, bazı kitaplarını kapmış ve yatak odasına saklamıştı. Çarşaflara mürekkep lekesi bırakmadığı sürece, Dursley'ler geceleyin büyü çalıştığını asla bilmek zorunda kalmayacaktı.

Harry, teyzesi ve eniştesiyle şu sıralar başını belaya sokmaktan özenle kaçınıyordu, zira zaten ona fena halde bozuklardı; tüm bunların nedeni ise okul tatilinin ilk haftasında bir büyücü arkadaşından telefon almış olmasıydı.

Hogwarts'taki Harry'nin en iyi arkadaşlarından biri olan Ron Weasley, tamamen büyücülerden oluşan bir aileden geliyordu. Bu da Harry'nin bilmediği pek çok şeyi bildiği anlamına geliyordu, ancak daha önce hiç telefon kullanmamıştı. En talihsizi de, aramayı yanıtlayan Vernon Amca olmuştu.

Vernon Dursley konuşuyor.

Harry, o sırada odada bulunan, Ron'un sesinin cevap verdiğini duyunca donakaldı.

MERHABA? MERHABA? BENİ DUYUYOR MUSUN? BEN – HARRY – POTTER'LA – KONUŞMAK – İSTİYORUM!

Ron o kadar yüksek sesle bağıırıyordu ki Vernon Amca yerinden sıçradı ve ahizeyi kulağından bir ayak kadar uzaklaştırarak, ona hem öfke hem de telaşın karıştığı bir ifadeyle dik dik baktı.

‘BU KİM?’ diye kükredi ahizeye doğru. ‘SEN KİMSİN?’

"RON – WEASLEY!" diye gürleyerek karşılık verdi Ron, sanki o ve Vernon Amca bir futbol sahasının zıt uçlarından konuşuyorlarmış gibi. "BEN – HARRY'NİN – OKULDAN – BİR – ARKADAŞIYIM –"

Vernon Amca'nın küçük gözleri, olduğu yere mihlanmış Harry'ye kaydı.

‘BURADA HARRY POTTER YOK!’ diye kükredi, ahizeyi patlayacağından korkuyormuş gibi kol mesafesinde tutuyordu. ‘HANGİ OKULDAN BAHSETTİĞİNİ BİLMİYORUM! BİR DAHA BENİ ASLA ARAMA! SAKIN AİLEME YAKLAŞMA!’

Ve ahizeyi zehirli bir örümceği düşürüyormuş gibi telefonun üzerine geri fırlattı.

Ardından kopan tartışma, gelmiş geçmiş en kötülerinden biriydi.

‘BU NUMARAYI SİZİN GİBİ – SİZİN GİBİ İNSANLARA VERMEYE NE CÜRET EDERSİN!’ diye kükremişti Vernon Amca, Harry’nin üzerine tükürükler saçarak.

Ron, Harry’yi başını belaya soktuğunu belli ki anlamıştı, çünkü bir daha aramamıştı. Harry’nin Hogwarts’tan diğer en iyi arkadaşı Hermione Granger da hiç haberleşmemişti. Harry, Ron’un Hermione’u aramaması için uyardığından şüpheleniyordu; ki bu üzücüydü, çünkü Harry’nin sınıfındaki en zeki cadı olan Hermione’un Muggle ebeveynleri vardı, telefon kullanmayı gayet iyi biliyordu ve büyük ihtimalle Hogwarts’a gittiğini ağzından kaçırmayacak kadar sağduyulu davranırdı.

Harry, beş uzun haftadır büyücü arkadaşlarından hiç haber alamamıştı ve bu yaz neredeyse geçen yaz kadar kötü geçiyordu. Sadece tek, çok küçük bir gelişme vardı: Hedwig’i arkadaşlarından hiçbirine mektup göndermek için kullanmayacağına yemin ettikten sonra, Harry’nin baykuşu Hedwig’i geceleri dışarı çıkarmasına izin verilmişti. Vernon Amca, Hedwig’in sürekli kafesinde kilitli tutulması halinde çıkardığı gürültü yüzünden razı olmuştu.

Harry, Wendelin the Weird hakkında yazmayı bitirdi ve tekrar dinlemek için durakladı. Karanlık evdeki sessizlik, sadece devasa kuzeni Dudley’nin uzaktan gelen, homurtulu horultularıyla

bozuluyordu. Çok geç olmuş olmalıydı. Harry'nin gözleri yorgunluktan kaçınıyordu. Belki de bu denemeyi yarın gece bitirirdi...

Mürekkep şişesinin kapağını yerine taktı, yatağının altından eski bir yastık kılıfı çekti, el fenerini, By Tarihi kitabını, makalesini, tüy kalemini ve mürekkebini içine koydu, yataktan çıktı ve hepsini yatağının altındaki gevsək bir döşeme tahtasının altına sakladı. Sonra ayağa kalktı, gerindi ve komodininin üzerindeki ışıklı çalar saatten saate baktı.

Sabahın biriydi. Harry'nin midesinde garip bir sarsıntı oldu. Farkında bile olmadan, tam bir saattir on  yaşındaydı.

Harry'nin bir başka tuhaf yanı da doğum günlerini ne kadar az iple çekiyor olmasıydı. Hayatında hiç doğum günü kartı almamıştı. Dursley'ler son iki doğum gününü tamamen görmezden gelmişti ve bu seferkini hatırlayacaklarına dair hiçbir sebebi yoktu.

Harry, karanlık odanın içinden, Hedwig'in büyük, boş kafesinin yanından geçerek açık pencereye yürüdü. Pervaza yaslandı; battanierlerin altında uzun zaman geçirdikten sonra yüzüne vuran serin gece havası hoş bir ferahlık vermişti. Hedwig iki gecedir ortalıkta yoktu. Harry onun için endişelenmiyordu – daha önce de bu kadar uzun süre gitmişliği vardı – ama yakında döneceğini umuyordu. O, bu evde onu gördüğünde irkilmeyen tek canlı yaratıktı.

Harry, yaşına göre hala oldukça ufak tefek ve zayıf olmasına rağmen, geçen yıl birkaç santim uzamıştı. Simsiyah saçları ise ne yaparsa yapsın, her zamanki gibi inatla dağınıktı. Gzlklerinin arkasındaki gözleri parlak yeşildi ve alnında, saçlarının arasından açıkça görünen, şimşek şeklinde ince bir yara izi vardı.

Harry'nin tüm sıra dışı özelliklerinin içinde, bu yara izi hepsinden daha olağanüstüydü. Dursley'lerin on yıldır iddia ettiği gibi, Harry'nin anne babasını öldüren araba kazasının bir hatırası değildi; zira Lily ve James Potter bir trafik kazasında can vermemişlerdi. Onlar katledilmişti, yüz yıldır en çok korkulan Kara büyücü Lord Voldemort tarafından katledilmişti. Harry aynı saldırıdan alnındaki bir yara izinden başka hiçbir şey olmadan kurtulmuştu; Voldemort'un laneti, onu öldürmek yerine sahibine geri sekmişti. Zar zor hayatta kalan Voldemort kaçmıştı...

Ama Harry, Hogwarts'ta onunla daha sonra da yüz yüze gelmişti. Karanlık pencerenin önünde dururken son karşılaşmalarını

hatırlayan Harry, on üçüncü doğum gününe ulaşmış olmasının bile bir şans olduğunu kabul etmek zorundaydı.

Yıldızlı gökyüzünü Hedwig'den bir işaret arayarak taradı; belki de gagasından sallanan ölü bir fareyle ona geri süzülüyor, övgü bekliyordu. Çatılara dalgın dalgın bakarken, Harry'nin ne gördüğünü anlaması birkaç saniyesini aldı.

Altın ayın önünde siluet gibi duran ve her an büyüyen, büyük, tuhaf bir şekilde yamuk bir yaratık Harry'nin yönüne doğru kanat çırpıyordu. Kıpırdamadan durmuş, onun giderek alçaldığını izliyordu. Bir salise için tereddüt etti, eli pencere mandalında, pencereyi çarparak kapatıp kapatmamayı düşündü, ama sonra o tuhaf yaratık Privet Drive'ın sokak lambalarından birinin üzerinden süzüldü ve Harry, ne olduğunu anlayınca, kenara sıçradı.

Pencereden içeri üç baykuş süzüldü; ikisi, baygın gibi görünen üçüncüyü taşıyordu. Harry'nin yatağına yumuşak bir inişle kondular ve ortadaki büyük ve gri baykuş yere yığılıp hareketsiz kaldı. Bacaklarına büyük bir paket bağlıydı.

Harry baygın baykuşu hemen tanıdı – adı Errol'du ve Weasley ailesine aitti. Harry hemen yatağa fırladı, Errol'un bacaklarındaki ipleri çözdü, paketi çıkardı ve sonra Errol'u Hedwig'in kafesine taşıdı. Errol mahmur bir gözünü açtı, zayıf bir teşekkür ötüşüyle öttü ve suyu höpürdetmeye başladı.

Harry kalan baykuşlara döndü. Onlardan biri, iri, kar beyazı dişi olan, kendi baykuşu Hedwig'di. O da bir paket taşıyordu ve kendinden son derece memnun görünüyordu. Harry yükünü alırken ona gagasıyla sevgi dolu bir dokunuş yaptı, sonra Errol'a katılmak için odanın karşısına uçtu.

Harry, yakışıklı, kahverengi tüylü üçüncü baykuşu tanımadı ama nereden geldiğini hemen anladı; zira üçüncü bir paketin yanı sıra, üzerinde Hogwarts arması olan bir mektup taşıyordu. Harry baykuşu yükünden kurtardığında, hayvan önemli bir edayla tüylerini kabarttı, kanatlarını gerdi ve pencereden geceye doğru süzüldü.

Harry yatağına oturdu, Errol'un paketini aldı, kahverengi kağıdı yırtıp açtığında altın rengi bir ambalaja sarılmış bir hediye ve hayatındaki ilk doğum günü kartını buldu. Parmakları hafifçe titreyerek zarfı açtı. İçinden iki parça kağıt düştü – bir mektup ve bir gazete kupürü.

Kesit belli ki büyücü gazetesi Günlük Kahin'den alınmıştı, çünkü siyah beyaz resimdeki insanlar hareket ediyordu. Harry kesiti

aldı, düzeltti ve okudu:

Sihir Bakanlığı Çalışanı Büyük Ödülü Kaptı

Arthur Weasley, Büyü Bakanlığı Muggle Eşyalarının Yanlış Kullanımı Dairesi Başkanı, yıllık Daily Prophet Büyük Ödül Galleon Çekilişi'ni kazandı.

Keyifli Bay Weasley, Daily Prophet'a şunları söyledi: "Altınları, en büyük oğlumuz Bill'in Gringotts Büyücü Bankası için lanet kırıcı olarak çalıştığı Mısır'da bir yaz tatilinde harcayacağız."

Weasley ailesi, çocuklarından beşinin hâlihazırda devam ettiği Hogwarts'taki yeni okul yılının başlangıcına yetişmek üzere Mısır'da bir ay geçirecek.

Harry hareketli fotoğrafa göz gezdirdi ve dokuz Weasley'nin de büyük bir piramidin önünde durmuş, ona hararetle el salladığını görünce yüzüne bir sırıtış yayıldı. Tombul, minyon Bayan Weasley, uzun boylu, kel Bay Weasley, altı oğul ve bir kız; hepsi (siyah beyaz fotoğraf göstermese de) alev alev kıvıllı saçlıydı. Fotoğrafın tam ortasında, uzun boylu ve hantal Ron vardı; omzunda evcil faresi Scabbers, kolu da küçük kız kardeşi Ginny'nin etrafındaydı.

Harry, çok iyi ve aşırı derecede fakir olan Weasley'lerden daha fazla büyük bir altın yığını kazanmayı hak eden kimseyi düşünemiyordu. Ron'un mektubunu aldı ve açtı.

Sevgili Harry,

Doğum günün kutlu olsun!

Bak, o telefon yüzünden gerçekten çok özür dilerim. Umarım Muggle'lar sana zorluk çıkarmamışlardır. Babam'a sordum, o da bağırمامam gerektiğini söylüyor.

Mısır'da burası şahane. Bill bizi bütün mezarları gezdirdi ve o eski Mısırlı büyücülerin mezarlara ne lanetler koyduğuna inanamazsın. Annem Ginny'nin sonuncusuna girmesine izin vermedi. İçeride, içeri girip fazladan kafalar falan çıkarmış Muggle'lara ait bir sürü mutant iskelet vardı.

Babam Daily Prophet Çekilişi'ni kazandığında inanmadım. Yedi yüz galleon! Çoğu bu tatile gitti ama gelecek yıl için bana yeni bir asa alacaklar.

Harry, Ron'un eski asasının kırıldığı o anı gayet iyi hatırlıyordu. İkisinin Hogwarts'a uçtuğu araba, okul arazisindeki bir ağaca

çarptığında yaşanmıştı bu.

Dönem başlamadan yaklaşık bir hafta önce döneceğiz ve asamı ile yeni kitaplarımızı almak için Londra'ya gideceğiz. Orada buluşma şansımız olur mu?

Muggle'lara moralini bozdurma!

Londra'ya gelmeye çalış,

Ron

PS: Percy okul başkanı. Mektubu geçen hafta geldi.

Harry fotoğrafa geri baktı. Hogwarts'taki yedinci ve son yılında olan Percy, özellikle kendini beğenmiş görünüyordu. Başkan rozetini, düzgün saçlarının tepesine havalı bir şekilde konmuş fesine iştirmişti, boynuz çerçeveli gözlükleri Mısır güneşinde parlıyordu.

Harry şimdi hediyesine döndü ve onu açtı. İçinde minyatür bir cam topaca benzeyen bir şey vardı. Altında Ron'dan başka bir not duruyordu.

Harry – bu bir Cep Sinsiskop. Etrafta güvenilir biri varsa, yanıp dönmesi gerekir. Bill, bunun büyücü turistlere satılan bir zırva olduğunu ve güvenilir olmadığını söylüyor, çünkü dün gece yemekte sürekli yanıp durmuş. Ama Fred ve George'un çorbasına böcek koyduğunu fark etmemişti.

Güle güle – Ron

Harry, Cep Sinsiskop'u komodininin üzerine koydu. Sinsiskop, sivri ucunda dengede, saatinin ışıklı akrep ve yelkovanlarını yansıtarak orada oldukça hareketsiz duruyordu. Birkaç saniye boyunca ona keyifle baktı, sonra Hedwig'in getirdiği paketi aldı.

Bunun da içinde sarılı bir hediye, bir kart ve bu kez Hermione'dan bir mektup vardı.

Sevgili Harry,

Ron bana yazdı ve Vernon Amcan'la yaptığı telefon konuşmasından bahsetti. Umarım iyisindir.

Şu an Fransa'da tatildeyim ve bunu sana nasıl göndereceğimi bilemiyordum – ya Gümrük'te açsalar mı? – ama sonra Hedwig çıkageldi! Sanırım bu sefer doğum günün için bir şeyler aldığından emin olmak istedi. Hediye baykuş postasıyla sipariş ettim; Daily

Prophet'ta bir reklam vardı (gazeteyi eve getirttiriyorum, büyücülük dünyasında neler olup bittiğini takip etmek çok güzel). Bir hafta önce Ron ve ailesinin o fotoğrafını gördün mü? Eminim bir sürü şey öğreniyordur, gerçekten kışkırtıyorum – antik Mısır büyücüleri büyüleyiciydi.

Burada da ilginç bir yerel cadılık tarihi var. Öğrendiğim bazı şeyleri dahil etmek için tüm Büyü Tarihi ödevimi yeniden yazdım. Umarım çok uzun olmamıştır, Profesör Binns'in istediğinden iki parşömen rulosu daha uzun.

Ron diyor ki tatilin son haftası Londra'da olacakmış. Sen de gelebilecek misin? Teyzenle amcan gelmene izin verecekler mi? Gerçekten çok umuyorum. Eğer gelemezsen, 1 Eylül'de Hogwarts Ekspresi'nde görüşürüz!

Sevgilerle

Hermione

U.S. Ron, Percy'nin Okul Başkanı olduğunu söylüyor. Bahse girerim Percy buna çok sevinmiştir. Ron ise bu durumdan pek hoşlanmış görünmüyor.

Harry, Hermione'nin mektubunu bir kenara koyup hediyesini eline alırken tekrar güldü. Çok ağırdı. Hermione'yi tanıdığı için, çok zor büyülerle dolu kocaman bir kitap olacağından emindi – ama değildi. Kağıdı yırtıp açtığında ve üzerinde gümüş harflerle "Süpürge Bakım Kiti" yazan şık, siyah, deri bir kutu gördüğünde kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

‘Vay canına, Hermione!’ diye fısıldadı Harry, çantanın fermuarını açarak içine baktı.

Fleetwood'un Yüksek Parlaklık Sap Cilası'ndan büyük bir kavanoz, pırıl pırıl parlayan gümüş bir çift Kuyruk Dalı Budama Makası, uzun yolculuklar için süpürgeye takmak üzere minicik bir pirinç pusula ve bir Kendin Yap Süpürge Bakımı El Kitabı vardı.

Arkadaşları dışında, Harry'nin Hogwarts'ta en çok özlediği şey, büyücülük dünyasının en popüler sporu olan Quidditch'ti – son derece tehlikeli, çok heyecan verici ve süpürge üzerinde oynanan bir spor. Harry çok iyi bir Quidditch oyuncusuydu; bir asırda Hogwarts bina takımlarından birine seçilen en genç kişiydi. Harry'nin en değerli eşyalarından biri Nimbus Two Thousand yarış süpürgesiydi.

Harry deri çantayı bir kenara koydu ve son paketini aldı. Kahverengi kağıdın üzerindeki özensiz el yazısını hemen tanıdı: bu,

Hogwarts'ın bekçisi Hagrid'dendi. Kağıdın üst katmanını yırttı ve yeşil, derimsi bir şey ilişti gözüne, ama onu tam olarak açmadan önce, paket tuhaf bir şekilde titredi ve içindeki her neyse yüksek sesle şakladı – sanki çeneleri varmış gibi.

Harry kaskatı kesildi. Hagrid'in ona asla bilerek tehlikeli bir şey göndermeyeceğini biliyordu, ama ne de olsa Hagrid'in tehlikeli olan şeylere dair normal bir insanın görüşü yoktu. Hagrid'in dev örümceklerle arkadaşlık ettiği, publardaki adamlardan vahşi, üç başlı köpekler satın aldığı ve yasa dışı ejderha yumurtalarını kulübesine gizlice soktuğu biliniyordu.

Harry paketi tedirginlikle dürttü. Yine yüksek sesle çıtırdadı. Harry komodinindeki lambaya uzandı, onu tek eliyle sıkıca kavradı ve vurmaya hazır bir şekilde başının üzerine kaldırdı. Sonra diğer eliyle ambalaj kağıdının geri kalanını kaptı ve çekti.

Ve dışarı düştü – bir kitap. Harry, altın rengi 'Canavarlar Kitabı' başlığıyla süslenmiş yakışıklı yeşil kapağını fark etmeye ancak zaman bulabilmişti ki, kitap kenarı üzerine devrilip tuhaf bir yengeç gibi yatağın üzerinde yan yan ilerlemeye başladı.

‘Eyvah,’ Harry mırıldandı.

Kitap, küt diye bir sesle yataktan devrildi ve hızla odanın içinde ilerledi. Harry onu gizlice takip etti. Kitap, masasının altındaki karanlık boşlukta saklanıyordu. Dursley'lerin hâlâ derin uykuda olmasını umarak, Harry elleri ve dizleri üzerine çöktü ve ona doğru uzandı.

Ah!

Kitap elinin üzerinde şak diye kapandı, sonra onu geçerek çırpındı, hala kapaklarının üzerinde koşturuyordu. Harry telaşla döndü, kendini ileri attı ve kitabı bastırmayı başardı. Yan odadan Enişte Vernon'ın yüksek sesli, uykulu bir homurtusu duyuldu.

Hedwig ve Errol, Harry'nin çırpınan kitabı kollarına sıkıca bastırıp şifonyerine koşarak bir kemer çıkarıp kitabın etrafına sıkıca bağlamasını ilgiyle izlediler. Canavar Kitap öfkeyle titredi ama artık çırpınıp ısırılmıyordu, bu yüzden Harry onu yatağa fırlattı ve Hagrid'in kartına uzandı.

Sevgili Harry,

Doğum Günün Kutlu Olsun!

Bunun gelecek yıl işine yarayabileceğini sanıyorum. Burada daha fazla bir şey söylemeyeceğim. Seni gördüğümde anlatırım.

Umarım Muggle'lar sana iyi davranıyorlardır.

Her şey gönlünce olsun,
Hagrid

Hagrid'in ısıran bir kitabın işe yarayacağını düşünmesi Harry'ye uğursuz gelmişti, ama Hagrid'in kartını Ron ve Hermione'ninkilerin yanına astı, her zamankinden daha geniş sırtarak. Şimdi geriye sadece Hogwarts'tan gelen mektup kalmıştı.

Her zamankinden daha kalın olduğunu fark eden Harry, zarfı yırtarak açtı, içindeki ilk parşömen sayfasını çıkardı ve okudu:

Sayın Bay Potter,

Yeni okul yılının 1 Eylül'de başlayacağını lütfen unutmayın. Hogwarts Ekspresi, King's Cross İstasyonu'ndan, dokuz üç çeyrek numaralı perondan saat on birde kalkacaktır.

Üçüncü sınıf öğrencileri, belirli hafta sonlarında Hogsmeade köyünü ziyaret edebilirler. Lütfen ekteki izin formunu ebeveyninize veya velinize imzalatın.

Gelecek yılın kitap listesi ektedir.

Saygılarımla,

Profesör M. McGonagall

Müdür Yardımcısı

Harry, Hogsmeade izin formunu çıkardı ve artık sırtıtmıyordu. Hafta sonları Hogsmeade'i ziyaret etmek harika olurdu; oranın tamamen bir büyücü köyü olduğunu biliyordu ve oraya hiç ayak basmamıştı. Ama Tanrı aşkına, Vernon Amca ya da Petunia Teyze'yi formu imzalamaya nasıl ikna edecekti?

Çalar saate baktı. Artık sabahın ikisiydi.

Hogsmeade formuyla uyanınca ilgilenmeye karar veren Harry, yatağına geri döndü ve Hogwarts'a dönüşüne kalan günleri saydığı, kendi için hazırladığı çizelgede bir günün daha üzerini çizmek için uzandı. Ardından gözlüğünü çıkardı ve gözleri açık bir şekilde, üç doğum günü kartına bakarak uzandı.

Ne kadar sıra dışı biri olsa da, o an Harry Potter herkes gibi hissediyordu: hayatında ilk kez doğum günü olduğu için sevinçliydi.

Harry Potter ve Azkaban Tutsağı